

נה:

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

מסורת הש"ס

עין משפט
גר מצוה

(א) יבמות ט: לקמן טז.
קדושין ז' גה הד: (ב) ר"ב
קרי' נדה טה: (ג) קני' חזק
(ד) מכות טז:
(ה) קהלת טו: (ו) טס
יבמות טז: (ז) וישיב
תני' יבמות ט: וקדושין י':

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לגמא וכו'
אוליגן ומשקין ומקדא
ילפינן:

מוסף רש"י

בה שלש שנים ריוס
אחר. ויבאה ביאה לכל
דבר וזהו ד"ה חזק וכו'
מקחן כמות אלכז בנין
ולתני' ב"ח ד' וקדושין י'
ממקדשת בביאה. משנת
הכל (טז) חס ממרה אביה
לאחד לכל עליה לנס
קדושין. אלל לא משנת
עמיה, לקמן משנה קטנה
גלוס וקדושו ט: ואם בא
עליה יבם קנאה. וזהו
בבבאי אחי יורשה וכו'
לה: (ז) ד' וכו'. ולמ ט' ח' ח' ח' ח'
לכ"ו ה' ח' ח' ח' ח' ח'
וקדושין י': והייבם
עליה משום אשת איש.
אל קיבל זה אביה קדושין
מזה וזה אחר עליה נכרי,
כדלפני ביאה (ז) וכו'. וזו
וכ"ו קדושין ט' וזמחן
ט: ומטמאה ח'
בבבבלי. מסבאי ח' ח' ח'
ימי כדמכרי (יורקא טו)
ותני' נדה עליו (מזושי' י'
אלל כמות מכן אפ"ט
שטממחה כמות אלכז
משמחה אל כמות אלכז
קיבל נדה לעומת אלל
משום ענינו ובעל מושב
זכר. וזהו ד' ח' ח' ח' ח'
התחין בעליון. החתון של
כועל נדה כעליוני אל וכלס
ט' שטמחה אוליגן
משקין ולת משמחה אלס
וליס שטמחה אל נדה
עמיה שביא קרוי חמדת
אלכז שטמחה (בבבבאי י'
שערה טועה משכח ומושכ
אפ"ט עבר משמחה, אלל ל'
לתיח אל שטמחה לטמח
אלס ולולס כמסככה של
נדה עמיה, אלל לטמח
אוליגן ומשקין כעליוני אל
ד' וקדושין י': אלל עליה
מת שגל. אלל עליה
כדכותה לתי ככועל נדה
אלל טענע כדרי ולין
משכחי טמחה אפ"ט אוליגן
משקין אפ"ט ננע וז'
אלל טענע כדרי ולין
אלל טענע כדרי ולין
משכחי טמחה אפ"ט אוליגן
משקין אפ"ט ננע וז'
אלל טענע כדרי ולין
משכחי טמחה אפ"ט אוליגן
משקין אפ"ט ננע וז'

ה"ג לא סיפא פסקה וקלון ורישא הא קמ"ל וכו': סיפא. ודאי מתייריהו
איכא ואימא לך דכולה ממתי' נישראל קא מיירי ואשמעינן רישא
דאע"ג דליכא אלל חזק קלון כלא תקלה כנון ישראל שוגג כפסוד מומר
דאיכא קלון שגוגה עמלו כדכר
מדיסיפא תקלה וקלון רישא תקלה בלא קלון
והיכי דמי עובד כוכבים הבא על הבהמה
לא סיפא תקלה וקלון רישא הא קמ"ל דאפילו
קלון בלא תקלה נמי מויהיבי והיכי דמי
ישראל הבא על הבהמה בשוגג וכדכרי רב
המונא דבני רב המונא ישראל הבא על
הבהמה בשוגג מהו "תקלה וקלון בעינן והכ"פ
קלון איכא תקלה ליכא או דילמא קלון ואכ"פ
שאין תקלה אמר רב יוסף תא שמע ה"ב בת
שלש שנים ויום אחד מתקדשת בביאה ואם
כא עליה יבם קנאה יוהייבין עליה משום
אשת איש וימטמאה את בועלה למכא
משכב תחתון כעליון יניסת לכוון אוכלת
בתרומה יבא עליה אחד מן הפסולים פסלה
מן הכהונה ואם בא עליה אחד מכל העריות
האמורות בתורה מומתין על ידה והיא
פטורה אחד מכל עריות ואפילו בהמה והיא
הבא דקלון איכא תקלה ליכא וקתני מומתין
על ידה כיון דמוידה היא תקלה נמי איכא
ורחמנא הוא דחס עליה עדה רידיה חס
אבהמה לא חס אמר רבא ת"ש י"ב תישע
שנים ויום אחד הבא עליה ויבמה קנאה ואינו
נותר גט עד שיגדיל יומטמאה כנדה למכא
משכב תחתון כעליון פוסל ואינו מאביל
ופוסל את הבהמה מעל גבי המזבח ונספקת
ע"י יואם בא על אחת מכל העריות האמורות
בתורה מומתים על ידו והא הכא קלון איכא
תקלה ליכא וקתני נפקת על ידו כיון דמויד
הוא תקלה נמי איכא ורחמנא הוא דחס
עילויה עליה רידיה חס רחמנא אבהמה לא
חס רחמנא תא שמע י"ב רבא אחר שלא תתא
בהמה עוברת בשוק ויאמרו זו היא שנספקל
פלוגי על ידה מאי לאו מדיסיפא תקלה וקלון
רישא קלון בלא תקלה והיכי דמי ישראל
הבא על הבהמה בשוגג לא סיפא תקלה
וקלון רישא תקלה בלא קלון והיכי דמי
עובד כוכבים הבא על הבהמה וכדכרי מיניה
מרב ששט: מתנ"י יהוגרף אינו חיוב
עד שיפרש השם א"ר יהושע בן קרחה
בבל

והייבין עליה משום א"א. פ"ה אס קיבל אביה קדושין וקשה
מסיפא שמעי' לה דתני נא עליה אחד מכל עריות
דדייקין מינה אפילו נהמה ועוד בפ"ק קדושין (דף ג' וסג) דכעו
למישע בביאה אירוסין עושה ולא נשאין עושה מתקדשת
בביאה וזכר הכי קמי נשאת וממאי
דילמא נשאת אקדושי כסף קאי כמו
ומייבס עליה משום א"א ו"ל דכולה
אקדושי ביאה דרישא קאי ומשום נא
עליה יבם קנאה לכדנשאת ליה דלא
מינה קנאה מדיכני כמנא בן טע
דסיפא דלא קמי מדאורי' אלל כמחמר
בעלמא כדלפני כדנשאת האשה רבא
(יבמות דף טז) ומיהו קשה דלקמן בפ"ן
כורה (דף טט) דקיי מוסכא דולגין
דבני נפשות אחר הרוב מדקמי
ומייבין עליה משום א"א ואמאי דילמא
אילונית היא ואדעתא דהכי לא קדיש
הא אפילו הרגשון אדעתא דהכי קדיש
ה"מ למיפרך אמאי מייבין דלילונית
לאו כתי יבוס היא ומייבוס לא פריך
דה"ל אדעתא דהכי לא מייבוס ו"ל
דקמי אדעתא דהכי לא קדיש משום
דנטק עליה גס כמסיפא דנא עליה
אחד מכל עריות ומאן דמשני ומייבין
עליה בקרבן לא אפיקו אדעמיה מסיפא
וזכר הכי פריך ומשני דקגליה עליה
מכל מקום הא הוא א"א כדשנין מייבין
עליה בקרבן א"י דקבל עליה היבס
ולא ראשון דאם ממלא אילונית מתקדש
לו מ"מ נביחמו וריב"א פירש דנטק
דמייבוס עליה משום א"א איס ה"ה
לכל עריות כדי לאשמעינן מתמת
סיפא אפילו נהמה דמסיפא גירדלא אל
הוא שמעינן ביהמה יהוה אמרינן גבי
כנדה אל חסי קנאה ביאה תדע
דבני בן ט' דקמי ואס נא על אשת
לקח איכא תקלה ליכא
דאם שגוג היה פסיתי רב
יוסף הא דתנן ביהמה על ידו
כתי ב' יבם ויום אחד
אם בא עליה אחד מכל
העריות ואפילו בהמה והא
הבא דקלון איכא פ"י
משום א"א פוסל (מאורשה)
תקלה ליכא דאם רבא והיא
פטורה מן וקתני מומתין
על ידה. והיכין כיון
רמדיה היא כתי הרבה
היא. ורחמנא חס עליה
משום דהיא קטנה כו'
ושפט רבא מהא בן ט'
שנים ויום אחד הבא על
יבמה קנאה כו' עד ופוסל
הבהמה מעל גבי המזבח
ונפקת על ידו והא הכא
קלון איכא תקלה ליכא
דפסוד מן וקתני נפקת
קלון איכא תקלה ליכא
כיון דמויד הוא תקלה
נמי איכא כו' ואיתני
למישעא ממתנין.
ודייקין מדקמי בפתחין
אלא שבאת תקלה לאדם
על ידה כו' ומאי פאי
לאו (מדיסיפא)
תקלה וקלון (ויספא)
(רישא) קלון בלא תקלה
היכי דמי ישראל הבא
על הבהמה בשוגג וקמי
נהנת והיכין לא סיפא
תקלה וקלון רישא תקלה
בלא קלון. היכי דמי
עכ"מ שבא על הבהמה
התקלה איכא קלון ליכא:
ירושלמי א"א אינו שוכב
(וההיתני תא ארתו וכו')
אל לעורך יבא לירון
בעיירי דסר ר' יוחנן
בבל אחר דכריס עיריסי
יזירי הרוס וכו' וכו'.
עריריס ויזירי קורבין
בניהם: הנהגת' אינו

סב א מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין נישא לר"מ:
בב ג מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין לר"א ט"ו פ"ה
ה"ע סתן לו סוף פ"ה:
כב ג מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין נישא לר"ז:
סד ד מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין נישא לר"ב:
סז ה מ"י פ"ה מהלכות
מסכת מושב ח' ג':
סז ו מ"י פ"ה מהלכות
תמוכות הלכה ג':
ז [מ"י פ"ה מהלכות אירוסין
נישא לר"א וט"ז פ"ה א"ע
פ"ה וט"ז]:
סח ז מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין נישא לר"ב:
סט ז מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין נישא לר"ג:
ס"ז מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין נישא לר"ד:
ס"ח מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין נישא לר"ה:
עב מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין נישא לר"ו:
עג ז מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין נישא לר"ז:
עד ס מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין נישא לר"ח:
עז ט מ"י פ"ה מהלכות
אירוסין נישא לר"ט:
עח ז מ"י פ"ה מהלכות
עכ"מ ויזירי קרוב
לר"י טז:

בבא

עשה חלה ופסלה וקדושו ט' וזמחן ט: ואם בא עליה אחד מכל העריות וכו'. כיון אפילו לא תהיה אכל משום קדושין קטן לאו
וקמי דקלון וקמי נשאת ויבמה קנאה ועוד בפ"ק קדושין (דף ג' וסג) דכעו למישע בביאה אירוסין עושה ולא נשאין עושה מתקדשת
בביאה וזכר הכי קמי נשאת וממאי דילמא נשאת אקדושי כסף קאי כמו ומייבס עליה משום א"א ו"ל דכולה אקדושי ביאה דרישא קאי ומשום נא
עליה יבם קנאה לכדנשאת ליה דלא מינה קנאה מדיכני כמנא בן טע דסיפא דלא קמי מדאורי' אלל כמחמר בעלמא כדלפני כדנשאת האשה רבא
(יבמות דף טז) ומיהו קשה דלקמן בפ"ן כורה (דף טט) דקיי מוסכא דולגין דבני נפשות אחר הרוב מדקמי ומייבין עליה משום א"א ואמאי דילמא
אילונית היא ואדעתא דהכי לא קדיש ה"מ למיפרך אמאי מייבין דלילונית לאו כתי יבוס היא ומייבוס לא פריך דה"ל אדעתא דהכי לא מייבוס ו"ל
דקמי אדעתא דהכי לא קדיש משום דנטק עליה גס כמסיפא דנא עליה אחד מכל עריות ומאן דמשני ומייבין עליה בקרבן לא אפיקו אדעמיה מסיפא
וזכר הכי פריך ומשני דקגליה עליה מכל מקום הא הוא א"א כדשנין מייבין עליה בקרבן א"י דקבל עליה היבס ולא ראשון דאם ממלא אילונית מתקדש
לו מ"מ נביחמו וריב"א פירש דנטק דמייבוס עליה משום א"א איס ה"ה לכל עריות כדי לאשמעינן מתמת סיפא אפילו נהמה דמסיפא גירדלא אל הוא שמעינן ביהמה יהוה אמרינן גבי
כנדה אל חסי קנאה ביאה תדע דבני בן ט' דקמי ואס נא על אשת לקח איכא תקלה ליכא דאם שגוג היה פסיתי רב יוסף הא דתנן ביהמה על ידו כתי ב' יבם ויום אחד
אם בא עליה אחד מכל העריות ואפילו בהמה והיא הבא דקלון איכא פ"י משום א"א פוסל (מאורשה) תקלה ליכא דאם רבא והיא פטורה מן וקתני מומתין על ידה.
והיכין כיון רמדיה היא כתי הרבה היא. ורחמנא חס עליה משום דהיא קטנה כו' ושפט רבא מהא בן ט' שנים ויום אחד הבא על יבמה קנאה כו' עד ופוסל
הבהמה מעל גבי המזבח ונפקת על ידו והא הכא קלון איכא תקלה ליכא דפסוד מן וקתני נפקת קלון איכא תקלה ליכא כיון דמויד הוא תקלה
נמי איכא כו' ואיתני למישעא ממתנין. ודייקין מדקמי בפתחין אלא שבאת תקלה לאדם על ידה כו' ומאי פאי לאו (מדיסיפא) תקלה וקלון (ויספא)
(רישא) קלון בלא תקלה היכי דמי ישראל הבא על הבהמה בשוגג וקמי נהנת והיכין לא סיפא תקלה וקלון רישא תקלה בלא קלון. היכי דמי עכ"מ שבא על הבהמה
התקלה איכא קלון ליכא: ירושלמי א"א אינו שוכב (וההיתני תא ארתו וכו') אל לעורך יבא לירון בעיירי דסר ר' יוחנן בבל אחר דכריס עיריסי יזירי הרוס וכו' וכו'.
עריריס ויזירי קורבין בניהם: הנהגת' אינו

עשה חלה ופסלה וקדושו ט' וזמחן ט: ואם בא עליה אחד מכל העריות וכו'. כיון אפילו לא תהיה אכל משום קדושין קטן לאו
וקמי דקלון וקמי נשאת ויבמה קנאה ועוד בפ"ק קדושין (דף ג' וסג) דכעו למישע בביאה אירוסין עושה ולא נשאין עושה מתקדשת
בביאה וזכר הכי קמי נשאת וממאי דילמא נשאת אקדושי כסף קאי כמו ומייבס עליה משום א"א ו"ל דכולה אקדושי ביאה דרישא קאי ומשום נא
עליה יבם קנאה לכדנשאת ליה דלא מינה קנאה מדיכני כמנא בן טע דסיפא דלא קמי מדאורי' אלל כמחמר בעלמא כדלפני כדנשאת האשה רבא
(יבמות דף טז) ומיהו קשה דלקמן בפ"ן כורה (דף טט) דקיי מוסכא דולגין דבני נפשות אחר הרוב מדקמי ומייבין עליה משום א"א ואמאי דילמא
אילונית היא ואדעתא דהכי לא קדיש ה"מ למיפרך אמאי מייבין דלילונית לאו כתי יבוס היא ומייבוס לא פריך דה"ל אדעתא דהכי לא מייבוס ו"ל
דקמי אדעתא דהכי לא קדיש משום דנטק עליה גס כמסיפא דנא עליה אחד מכל עריות ומאן דמשני ומייבין עליה בקרבן לא אפיקו אדעמיה מסיפא
וזכר הכי פריך ומשני דקגליה עליה מכל מקום הא הוא א"א כדשנין מייבין עליה בקרבן א"י דקבל עליה היבס ולא ראשון דאם ממלא אילונית מתקדש
לו מ"מ נביחמו וריב"א פירש דנטק דמייבוס עליה משום א"א איס ה"ה לכל עריות כדי לאשמעינן מתמת סיפא אפילו נהמה דמסיפא גירדלא אל הוא שמעינן ביהמה יהוה אמרינן גבי
כנדה אל חסי קנאה ביאה תדע דבני בן ט' דקמי ואס נא על אשת לקח איכא תקלה ליכא דאם שגוג היה פסיתי רב יוסף הא דתנן ביהמה על ידו כתי ב' יבם ויום אחד
אם בא עליה אחד מכל העריות ואפילו בהמה והיא הבא דקלון איכא פ"י משום א"א פוסל (מאורשה) תקלה ליכא דאם רבא והיא פטורה מן וקתני מומתין על ידה.
והיכין כיון רמדיה היא כתי הרבה היא. ורחמנא חס עליה משום דהיא קטנה כו' ושפט רבא מהא בן ט' שנים ויום אחד הבא על יבמה קנאה כו' עד ופוסל
הבהמה מעל גבי המזבח ונפקת על ידו והא הכא קלון איכא תקלה ליכא דפסוד מן וקתני נפקת קלון איכא תקלה ליכא כיון דמויד הוא תקלה
נמי איכא כו' ואיתני למישעא ממתנין. ודייקין מדקמי בפתחין אלא שבאת תקלה לאדם על ידה כו' ומאי פאי לאו (מדיסיפא) תקלה וקלון (ויספא)
(רישא) קלון בלא תקלה היכי דמי ישראל הבא על הבהמה בשוגג וקמי נהנת והיכין לא סיפא תקלה וקלון רישא תקלה בלא קלון. היכי דמי עכ"מ שבא על הבהמה
התקלה איכא קלון ליכא: ירושלמי א"א אינו שוכב (וההיתני תא ארתו וכו') אל לעורך יבא לירון בעיירי דסר ר' יוחנן בבל אחר דכריס עיריסי יזירי הרוס וכו' וכו'.
עריריס ויזירי קורבין בניהם: הנהגת' אינו